

Ewangelia Mateusza, Drugi Rozdział, skrót komentarza

Mt 2:1 *Gdy zaś Jezus narodził się w Betlejem w Judei za panowania króla Heroda, oto Mędrcy ze Wschodu przybyli do Jerozolimy* (BT)

Narodziny Jezusa.

Podany tekst nic nie mówi o nadzwyczajnym porodzie Jezusa. Teksty w innych Ewangeliach są podobne. Dlatego pojawia się pytanie: skąd wzięła się nauka, że Maria jest „Zawsze Dziewicą”, także po porodzie? Nauka ta nie ma nic wspólnego ze Słowem Bożym.

Miejsce narodzin

Jezus narodził się w Betlejem. Jest to miasto koło Jerozolimy, w Judei wg proroctwa: *Mi 5:1 A ty, Betlejem Efrata, najmniejsze jesteś wśród plemion judzkich! Z ciebie mi wyjdzie Ten, który będzie władał w Izraelu, a pochodzenie Jego od początku, od dni wieczności* .(BT)

Czas narodzin: najprawdopodobniej około 7- 6 r. p.n.e. Bo król Herod zmarł w 4 r. p.n.e. Tekst biblijny wyraźnie mówi, że Jezus urodził się: „za panowania króla Heroda”.

Skąd wzięła się ta różnica?

W VI wieku papież Jan I zlecił obliczenie roku, w którym narodził się Chrystus. Miał tego dokonać Dionizy Mały, jeden z ojców Kościoła. Papież chciał, aby od tego roku zaczęto liczyć czas, jako rozpoczęcie ery chrześcijańskiej. Popęlnienie tak oczywistego błędu świadczy o tym, jak lekko podchodzili ojcowie Kościoła do spraw związanych z chrześcijaństwem.

Dlaczego Biblia nie podaje daty narodzin Jezusa?

Jeżeli Biblia nie podaje daty narodzin Jezusa, to znaczy, że nie ma ona żadnego znaczenia dla chrześcijan.

Jezus nie mógł narodzić się 25 grudnia

W Biblii można znaleźć jedną tylko informację. Jezus nie mógł urodzić się 25 grudnia. W tym czasie pasterze nie przebywają już w polu ze swoimi owcami. Tymczasem Biblia podaje: Łk 2:8
W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą
(BT)

Jak doszło do wprowadzenia Bożego Narodzenia do chrześcijaństwa?

W pierwszych wiekach chrześcijanie nie świętowali Bożego Narodzenia.

W pierwszych wiekach chrześcijaństwo było religią ludzi prostych i ubogich. Nie obchodzili świąt Bożego Narodzenia wcale. Elity mówiły o tej religii z pogardą, że jest to religia prostytutek i złodziei. Wszystko zmieniło się w IV wieku.

Konstantyn Wielki

Chrześcijaństwem zainteresował się cesarz Konstantyn Wielki. Aby zostać cesarzem, wywołał on krwawą wojnę domową, w wyniku której zdobył władzę. Ale bał się Rzymian, nie chciał przebywać w Rzymie. Tam mieszkali potomkowie tych, którzy kiedyś zarządzili światem. Postanowił wymienić elitę całego Cesarstwa, aby oddzielić się od starej administracji państwowej. Znał historię i pamiętał to, co Rzymianie zrobili z Cezarem. Gdyby przebywał w Rzymie, spotkało by go to samo. A przecież nie był on mieszkańcem Rzymu, urodził się na terenie obecnej Serbii. Dla rzymian był człowiekiem obcym.

Poznał chrześcijan i postawił na nich. Zaczął dawać im różne przywileje: wspomagał ich finansowo, zwalniał z płacenia podatków, budował świątynie, powołał sądy biskupie, aby biskup mógł rozstrzygać sprawy swoich wiernych.

Sądy biskupie

Sądy te nazywano „episcopalis audietia”, co znaczy ludzie biskupa. Biskup miał prawo rozstrzygać spory wewnątrz Kościoła, ale za zgodą obu stron. Jego wyroki obowiązywały wszystkich, były ostateczne, nie było od nich odwołania, a administracja musiała je wykonywać. Wtedy chrześcijanie stanowili około 10% społeczeństwa, dlatego władza sądownicza, którą dostali biskupi, wydawała się bez znaczenia. Jednak kilkadziesiąt lat później, od 380 roku, chrześcijaństwo stało się religią obowiązkową w całym Cesarstwie. Biskupi odrzucili zasadę, zgody na proces obu stron. Sądy biskupie objęły wszystkich mieszkańców Cesarstwa. Stało się to okazją do nadużyć. Biskupi mogli zlecić oskarżanie swoich przeciwników i potem sami rozwiązywali powstały w ten sposób spór. Tą metodę stosowali biskupi Aleksandrii, a potem Rzymu. Biskupi mogli robić to, co chcieli, a ze swoimi przeciwnikami bezkarnie się rozprawiać. W ten sposób usunięto wszelką opozycję na Zachodzie. Później robiło to wrażenie, że tylko tu jest prawdziwy porządek.

Wkroczenie elit Cesarstwa do Kościoła

Władza, zaszczyty i pieniądze, spowodowały, że urzędem biskupa zainteresowały się elity Cesarstwa i zaczęły dążyć do godności biskupiej. Najpierw opanowały Aleksandrię, po Soborze Nicejskim w 325 roku, a w 366 elity dokonały krwawego przejęcia władzy biskupiej w Rzymie. Damazy, członek elity, doprowadził do wygnania nowo wybranego biskupa Rzymu Ursyna. Powstało papieństwo.

Pogańska religia elit staje się chrześcijaństwem

Elity Cesarstwa były zwolennikami politeizmu. W ramach synkretyzmu, który był niezwykle popularny w Rzymie, zmieniano imiona bóstw pogańskich, na chrześcijańskie. Tak powstał kult świętych. Bogiem szczególnie czczonym przez elity był Mitra, bóg Słońca. W ramach

synkretyzmu, zmieniono imię Mitrze i nadano mu nowe, chrześcijańskie imię: Jezus Chrystus. Tym sposobem kult Mitry został wprowadzony do Kościoła.

Boże Narodzenie

25 grudnia to, według astrologii babilońskiej, przesilenie słoneczne. Od tego momentu zaczynało przybywać dnia, a ubywać nocy, Słońce stawało się coraz silniejsze, ciemność stawała się coraz słabsza.

Była wyznaczona godzina narodzin Mitry, dokładnie północ. Dlaczego? Jeżeli w samo południe słońce było najwyżej i zaczynało słabnąć, by wieczorem całkiem zniknąć za horyzontem, to o północy musiało być odwrotnie. Słońce było najniżej i zaczynało wzmacniać się, by świtem pojawić się na niebie. Nabożeństwo na cześć narodzin Mitry nazwano pasterką. Aby uczcić z okazji narodzin nie rozpoczynać po północy, organizowano ją w wigilię narodzin Mitry, to jest 24 grudnia, przed północą. Wierni już najedzeni mogli brać udział w nabożeństwie.

Święto przesilenia słonecznego, zimowego, było wielkimi świętami pogańskimi. Bywało, że w tym dniu wszyscy byli równi względem siebie i dawano sobie podarki. Uroczystości trwały nawet tydzień, a czasami dwa tygodnie. Zostawiło to swój ślad. Siedem dni po wigilii jest hucznie obchodzony Sylwester, a później jest jeszcze święto Trzech Króli.

Kalendarz żydowski

Trzeba pamiętać również o tym, że Żydzi mieli kalendarz księżycowo-słoneczny, w którym nie było miejsca na dzisiejsze rocznice. O dacie rozpoczęcia Nowego Roku decydował Księżyc w nowiu, po przesileniu wiosennym. Przykładem jest Wielkanoc, której datę co roku trzeba było

wyznaczać i co roku wypadła w innym dniu, ale zawsze w czasie pełni. W IV wieku zmieniono to. Aby się przypodobać cesarzowi Konstantynowi, który był wyznawcą Słońca, Wielkanoc przesunięto na stałe, na niedzielę, dzień Słońca, uzasadniając to zmartwychwstaniem Jezusa.

Pogańskie rocznice

Rocznice pojawiły się dopiero w kalendarzu słonecznym. W danym dniu roku, układ gwiazd względem Ziemi i Słońca zawsze jest taki sam. Zwyczaj obchodzenia rocznic jest zwyczajem pogańskim, związanym z kultem słońca i astrologią babilońską.

Kim są mędrcy ze Wschodu?

Słowo „mędrcy” jest niewłaściwie przetłumaczone. W innym miejscu, to samo słowo jest przetłumaczone w BT jako „mag” i występuje w bardzo niekorzystnym kontekście: Dz 13:6-10... *spotkali pewnego **maga**, fałszywego proroka żydowskiego, imieniem Bar-Jezus,... Szaweł, ... napełniony Duchem Świętym ...rzekł:*

O, synu diabelski, pełny wszelkiej zdrady i wszelkiej przewrotności, wrogu wszelkiej sprawiedliwości, czyż nie zaprzestaniesz wykrzywiać prostych dróg Pańskich?(

BT) Paweł „*napełniony Duchem Świętym*”

daje magowi jak najgorsze świadectwo, wręcz mówi, że jest na usługach sił zła, świadczy o tym zwrot „synu diabelski”. Od słowa mag pochodzi słowo magia, którą Bóg zdecydowanie potępia, umieszczając ją wśród najgorszych przestępstw Judejczyków. O królu Manassesie: 2 Krn 33:6 *On to przeprowadził synów swoich przez ogień w Dolinie Synów Hinnoma, uprawiał wróżbiarstwo, czary i*

magię

, ustanowił zaklinaczy i wieszczków. Mnóstwo zła uczynił w oczach Pana, pobudzając Go do gniewu

.(BT)

W żadnym wypadku przybysze ze Wschodu, nie mogli być królami, to znaczy ludźmi mającymi świecką władzę nad jakimś terytorium. Raczej byli kupcami, reklamującymi siebie i swoje usługi. Uważało się, że każdy Babilończyk (Chaldejczyk), to znawca astrologii. Zdarzało się, że astrologów nazywano Chaldejczykami, mimo tego, że nie pochodzili ze Wschodu.

Astrologia babilońska (chaldejska)

Gdy pociągniemy linię prostą z Jerozolimy dokładnie na wschód, to dojdziemy

do Babilonu. Dlatego „mędrcy ze Wschodu” byli magami z Babilonu.

W starożytnym Babilonie powstała astrologia, która rozpowszechniła się na cały świat i jest stosowana do dnia dzisiejszego: *chaldejska (babilońska dop. AR) astrologia... zyskała popularność nawet u najbardziej świątłych Rzymian... Bogiem światła i słońca, a także uzdrowicielem był Grannos, identyfikowany przez Rzymian z Apollonem... próby wciągnięcia bóstw prowincjonalnych do oficjalnego panteonu rzymskiego, ... świadczą o tolerancji i elastyczności religijnej Rzymian, gotowych przyjąć i rozwinąć wszystkie kultury ludów podbitych, a nawet wrogich... stanowiąc* **świadectwo synkretyzmu kultów rodzimych i obcych**

(Historia Starożytnego Rzymu, Maria Jaczynowska PWN Warszawa 1986, str 296-303)

Astrologia twierdzi, że przyszłość świata jest zapisana w gwiazdach i trzeba tylko ją umieć odczytać. Astrologdy to ludzie biegli w wiedzy tajemnej, związanej ze zjawiskami obserwowanymi na niebie, która była i jest bardzo ceniona. To właśnie tacy ludzie, przybyli do Jerozolimy, magowie, których BT nazywa mędrcami. Prawdopodobnie byli kupcami, znającymi się na astrologii. Wchodząc do Jerozolimy, ujrzeni jasno świecącą gwiazdę, której wcześniej nie było, Gwiazdę Betlejemską. Mogła to być, tak zwaną koniunkcja, nałożenie się na siebie dwóch planet jasno świecących, co spowodowało wrażenie zaświecenia się nowej gwiazdy. Astronomia potwierdza, że w 7 r. p.n.e. miała miejsce koniunkcja Saturna i Jowisza. Widząc tego typu zjawisko na niebie, zainteresowali się narodzinami nowego, wielkiego władcy, co

wynikała z ich wiedzy astrologicznej. Częściowo potwierdza to komentarz BT: „*Mędrcy*” (dosł.: *magowie*) *należeli do stanu kapłańskiego. Z powodu swej tajemnej wiedzy byli w wysokim poważaniu na Wschodzie*.” Jednak reprezentowali czyste pogaństwo.

Ilu było magów?

Biblia nic o tym nie mówi, wyraża się o nich w liczbie mnogiej. Przez długie lata uważano, że było ich dwóch, czasami czterech, a nawet sześciu. Dopiero w Średniowieczu wprowadzono stałą liczbę trzech i nadano im nawet imiona: Melchior, Kacper i Baltazar. Trzeba zauważyć, że imię Baltazar, to imię władcy babilońskiego, który zasłynął z tego, że zbezczeszczył naczynia świątynne biblijnego Boga Jahwe, zrabowane przez Babilończyków: Dn 5:2 *Gdy zasmakował w winie, rozkazał Baltazar przynieść srebrne i złote naczynia, które jego ojciec, Nabuchodonozor, zabrał ze świątyni w Jerozolimie, aby mogli z nich pić król oraz jego możnowładcy, jego żony i nałożnice* .(BT)

Został za to surowo ukarany: Dn 5:30

Tej samej nocy król chaldejski Baltazar został zabity

.(BT) A jego królestwo przejęli Medowie i Persowie.

Magowie ze Wschodu, czyli z Babilonu, dla chrześcijan są przedstawicielami sił zła, przeciwników Biblijnego Boga Jahwe, które miały i mają do dnia dzisiejszego, wielki wpływ i autorytet u ludzi, od których chrześcijanie powinni się trzymać z daleka.

Mt 2:2 i pytali: Gdzie jest nowo narodzony król żydowski? Ujrzeliśmy bowiem jego gwiazdę na Wschodzie i przybyliśmy oddać mu pokłon .(BT)

Każdy człowiek ma swoją gwiazdę

Jedną z nauk astrologii babilońskiej (chaldejskiej) było przekonanie, że każdy człowiek ma swoją gwiazdę na niebie. Gdy się rodzi, jego gwiazda zaświeca się, gdy umiera, gaśnie. Ludzie wielcy, tacy jak królowie, mają jasno świecące gwiazdy. Magowie ze Wschodu, zauważyli jasno świecącą gwiazdę, której wcześniej nie było. Powinniśmy zauważyć, że Żydzi gwiazdy tej nie widzieli, nie interesowali się zjawiskami na niebie. Magowie korzystając z tego, że byli w pobliżu Jerozolimy, postanowili oddać pokłon nowo narodzonemu królowi.

Gnoza

Gnoza to rodzaj religii, ale również wiedzy o świecie, opartej na astrologii babilońskiej. Gnoza zakładała wędrówkę nieśmiertelnej duszy. Zbawienie dawała tylko wiedza, czyli gnoza. Ta wiedza była dostępna tylko dla wybranych. Takie sprawy jak wiara, czy uczynki, nie miały żadnego znaczenia. Fundamentem gnozy stała się teoria geocentryczna Ptolemeusza.

Autorami opowiadania są magowie

Trzeba zwrócić uwagę na to, że magowie są źródłem informacji o tym wydarzeniu, lub ktoś, kto to od nich słyszał. Mógł to być Mateusz, który był celnikiem i usłyszał to bezpośrednio od nich, wiele lat przed przystąpieniem do Jezusa. Świadczą o tym słowa: „i pytali”. Tekst o „magach” znajduje się tylko u Mateusza. Opowiadanie to ma raczej charakter autoreklamy kupców, którzy chcieli reklamować swoje towary, wiedzę i umiejętności. Świadczy o tym dalsza część opowiadania, gdzie „cała Jerozolima”, „wszyscy arcykapłani i uczeni ludu” i sam „król Herod” rzucili wszystko, aby zająć się ich problemem. W tym czasie Jerozolima liczyła, co najmniej, pół miliona mieszkańców. Tacyt podaje, że w 70 roku, gdy burzono Jerozolimę, w walkach z

Rzymianami, zginęło 600 tysięcy Żydów. Dla kupców na Wschodzie, taka reklama jest codziennością.

Ustanawianie świąt i obrzędów chrześcijańskich

Sposób ustanawiania świąt i obrzędów w Biblii jest niezwykle przejrzysty. Nie ma tu miejsca na domysły. Tak, na przykład, Jezus ustanowił obrzęd Umywania Nóg: Jn 13:14 *Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wyście powinni sobie nawzajem umywać nogi*. (BT) Problem jest w tym, że chrześcijański obrzęd Umywania Nóg nie jest w Polsce stosowany, ale żeby uczcić pogańskich magów, ustanowiono czysto pogańskie święto „Trzech Króli”, które ma tak wysoką rangę. Wprawdzie święto to nazywa się „Zwiastowania Pańskiego”, ale tak naprawdę chodzi tu tylko o „magów” babilońskich.

Babilon, biblijny symbol zamieszania religijnego

Babilon jest ważnym tematem biblijnym. W NT-cie stał się symbolem zamieszania religijnego, tak jak wieża w mieście Babel stała się symbolem pomieszania języków (Rdz 11:9). Istniejące w Polsce święto „Trzech Króli”, obchodzone 6 stycznia, nie ma biblijnego uzasadnienia, a może być pochwałą nie tylko pogaństwa, ale również sił zła i zamieszania religijnego, symbolem religii fałszywej. Przy omawianiu Mt 1, mówiliśmy o kobiecie, jako symbolu Kościoła. Kościół może być Boży, wolny od pogaństwa, przedstawiony w symbolu dziewicy lub Kościół odstępczy w symbolu wszeteczniczy. Biblijna wszetecznicza ma napis na czole: Babilon Wielki (Ap17:5). W nawiązaniu do niej, czytamy: Ap 18:2-5... *Upadł, upadł Babilon - stolica. I stała się siedliskiem demonów i kryjówką wszelkiego ducha nieczystego...3. bo winem zapalczywości swojego nierządu napełniła wszystkie narody, i królowie ziemi dopuścili się z nią nierządu, a kupcy ziemi doszli do bogactwa przez ogrom jej przepychu.4. I usłyszałem inny głos z nieba mówiący: Ludu mój, wyjdźcie z niej, byście nie mieli udziału w jej grzechach i żadnej z jej plag nie ponieśli:5. bo grzechy jej narosły - aż do nieba, i wspomniął Bóg na jej zbrodnie*. (BT) A lud Boży nie powinien mieć z nią, czyli stolicą Babilonu, nic wspólnego! Kto nie wyjdzie z Babilonu, będzie współodpowiedzialny za jego grzechy.

Mt 2:3-6 Skoro to usłyszał król Herod, przeraził się, a z nim cała Jerozolima.4. Zebrał więc wszystkich arcykapłanów i uczonych ludu i wypytywał ich, gdzie ma się narodzić Mesjasz.5. Ci mu odpowiedzieli: W Betlejem judzkim, bo tak napisał Prorok:6. A ty, Betlejem, ziemio Judy, nie jesteś zgoła najlichsze spośród głównych miast Judy, albowiem z ciebie wyjdzie władca, który będzie pasterzem ludu mego, Izraela .(BT)

Dalszy ciąg opowiadania magów

Jest to dalszy ciąg relacji magów, którzy mocno przesadzali w swojej relacji. Postawili na nogi „całą Jerozolimę” i „wszystkich arcykapłanów i uczonych ludu”, aby dowiedzieć się, gdzie miał narodzić się Mesjasz.

Mateusz wykorzystuje opowiadanie magów po to, aby udowodnić Żydom, że proroctwa, zapowiadające przyjście Mesjasza, wypełniły się, a tym Mesjaszem jest Jezus: *Mi 5:1 A ty, Betlejem Efrata, najmniejsze jesteś wśród plemion judzkich! Z ciebie mi wyjdzie Ten, który będzie władał w Izraelu, a pochodzenie Jego od początku, od dni wieczności .(BT)*

Mt 2:7-12 Wtedy Herod przywołał potajemnie Mędrców i wypytał ich dokładnie o czas ukazania się gwiazdy.8. A kierując ich do Betlejem, rzekł: Udajcie się tam i wypytajcie starannie o

Dziecię, a gdy Je znajdziecie doniesiecie mi, abym i ja mógł pójść i oddać Mu pokłon.⁹ Oni zaś wysłuchawszy króla, ruszyli w drogę. A oto gwiazda, którą widzieli na Wschodzie, szła przed nimi, aż przyszła i zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dziecię.¹⁰ Gdy ujrzeli gwiazdę, bardzo się uradowali.¹¹ Weszli do domu i zobaczyli Dziecię z Matką Jego, Maryją; upadli na twarz i oddali Mu pokłon. I otworzywszy swe skarby, ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę.¹² A otrzymawszy we śnie nakaz, żeby nie wracali do Heroda, inną drogą udali się do swojej ojczyzny , (BT)

Mamy tu dalszy ciąg reklamy swych usług, podawaną przez magów. Zauważmy, jak ważnymi osobami w tym opowiadaniu, stają się magowie. Sam król ma do nich wielką prośbę. A gdy już wyruszyli „gwiazda szła przed nimi”, aby im wskazać miejsce pobytu dziecka. Wcześniej gwiazda nie szła przed nimi, dopiero wtedy szła, gdy dowiedzieli się, gdzie należy iść. Również dary, które mu dali, były z najlepsze, istic królewskie: złoto, kadzidło i mirra. Zauważmy, że dary te nigdy nie pojawiły się w życiu Chrystusa, w dalszym ciągu NT-tu. Dlatego istnieje tu możliwość, że tych darów wcale nie było, a była to tylko autoreklama. Dzisiaj hierarchowie próbują uzasadniać bogactwo i przepych w Kościele. I w tym miejscu widzę genezę powstania święta „Trzech Króli”. Wprawdzie mirra pojawia się przy śmierci Jezusa, ale to nie była ta mirra, którą miał otrzymać jako niemowlę.

Chcę zwrócić uwagę na to, że magowie weszli „do domu”, a nie do stajenki, gdzie się odbył poród. Dlatego magowie nie mogli się spotkać z pasterzami, jak to się obecnie przedstawia, a odwiedziny magów odbyły się w zupełnie innym dniu. Oba te wydarzenia były rozciągnięte w czasie.

Opowiadanie magów kończy się ich snem, w którym otrzymują zakaz udania się do Heroda i powrót inną drogą. Nikt inny oprócz magów nie mógł znać takich szczegółów.

Mt 2:13-15 Gdy oni odjechali, oto anioł Pański ukazał się Józefowi we śnie i rzekł: Wstań, weź Dziecię i Jego Matkę i uchodź do Egiptu; pozostań tam, aż ci powiem; bo Herod będzie szukał Dziecięcia, aby Je zgładzić.¹⁴ On wstał, wziął w nocy Dziecię i Jego Matkę i udał się do Egiptu;¹⁵ tam pozostał aż do śmierci Heroda. Tak miało się spełnić słowo, które Pan powiedział przez Proroka: Z Egiptu wezwałem Syna mego. (BT)

Józef znowu ma sen. Anioł wydaje mu polecenia, które należy wykonać. Zabiera swą rodzinę i udaje się do Egiptu. Po śmierci Heroda może wrócić, aby się wypełniło kolejne proroctwo: Oz 11:1

Miłowałem Izraela, gdy jeszcze był dzieckiem, i syna swego wezwałem z Egiptu
(BT)

Mt 2:16-18 *Wtedy Herod widząc, że go Mędrcy zawiedli, wpadł w straszny gniew. Posłał /oprawców/ do Betlejem i całej okolicy i kazał pozabijać wszystkich chłopców w wieku do lat dwóch, stosownie do czasu, o którym się dowiedział od Mędrców.17. Wtedy spełniły się słowa proroka Jeremiasza:18. Krzyk usłyszano w Rama, płacz i jęk wielki. Rachel opłakuje swe dzieci i nie chce utulić się w żalu, bo ich już nie ma* (BT)

Magowie nie wywiązali się ze swych zobowiązań względem Heroda. Ten bojąc się o swą władzę, karze zamordować chłopców w Betlejem. Wypełnia się kolejne proroctwo, z księgi pocieszenia Jeremiasza: Jr 31:15 *To mówi Pan: Słuchaj! W Rama daje się słyszeć lament i gorzki płacz. Rachel opłakuje swoich synów, nie daje się pocieszyć, bo już ich nie ma* (BT) Rama jest miejscowością najdalej leżącą od Betlejem, bo aż w Galilei. Płacz jest tak wielki, że aż tam jest słyszalny.

Mt 2:19-23 *A gdy Herod umarł, oto Józefowi w Egipcie ukazał się anioł Pański we śnie,20. i rzekł: Wstań, weź Dziecię i Jego Matkę i idź do ziemi Izraela, bo już umarli ci, którzy czyhali na życie Dziecięcia .21. On więc wstał, wziął Dziecię i Jego Matkę i wrócił do ziemi Izraela.22. Lecz gdy posłyszał, że w Judei panuje Archelaos w miejsce ojca swego, Heroda, bał się tam iść. Otrzymałszy zaś we śnie nakaz, udał się w strony Galilei.23. Przybył do miasta, zwanego Nazaret, i tam osiadł. Tak miało się spełnić słowo Proroków: Nazwany będzie Nazarejczykiem* (BT)

Po śmierci Heroda, anioł we śnie każe Józefowi wracać, bo jest już bezpiecznie. Ponieważ w Judei panuje Syn Heroda Archelaos, Józef decyduje się zamieszkać w Galilei w Nazarecie.

Święto Trzech Króli ku chwale magii babilońskiej

Pamiętać należy, że Mt 2 to opowiadanie magów, którzy prawdopodobnie są kupcami, a ich relacja to rodzaj reklamy kupieckiej. Mateusz wykorzystuje ich opowiadanie, aby udowodnić wypełnienie się prorocत्व biblijnych, związanych z Mesjaszem.

Święto Trzech Króli, nazywane również świętem Objawienia Pańskiego, nie ma nic wspólnego z chrześcijaństwem, czyli nauką Chrystusa. Ma gnostyckie, antychrześcijańskie pochodzenie i wywyższa astrologię babilońską, potępianą przez Słowo Boże, stosowaną do dnia dzisiejszego, uzasadnia bogactwo i przepych w Kościele (dary magów), kończy okres świętowania narodzin Słońca, tak zwanego Bożego Narodzenia, największego, pogańskiego święta. Nazwa: Trzech Króli lub Objawienia Pańskiego, ma zamaskować prawdziwy charakter tego święta, które tak naprawdę wywyższa siły zła, magię babilońską, czyli przepowiadanie przyszłości ze zjawisk obserwowanych na niebie.

Znaki pisane kredą na drzwiach, tak naprawdę nie wiadomo, co oznaczają, też są zabronione przez naukę chrześcijańską, czyli chrystusową. Chrystus zdecydowanie potępia tych, którzy używają znaków, widzialnych dla oka: Mt 12:38-39 *Wówczas rzekli do Niego niektórzy z uczonych w Piśmie i faryzeuszów: Nauczycielu,*

chcielibyśmy jakiś znak widzieć od Ciebie

. Lecz On im odpowiedział:

Plemię przewrotne i wiarołomne żąda znaku, ale żaden znak nie będzie mu dany

, prócz znaku proroka Jonasza

.(BT) Chrystus wydaje bardzo złe świadectwo ludziom używającym widzialne znaki.

Jednocześnie ustanawia niewidzialny znak chrześcijański, znak Jonasza, którego nikt nie potrafi wyliczyć (trzy dni i trzy noce).

Znaki widzialne są cechą charakterystyczną dla pogan i dla organizacji tajemnych. W chrześcijaństwie obowiązują tylko znaki niewidzialne: obrzezka serca (Rz 2:28), znak Jonasza (Mt 12:39-40), pieczęć Ducha Świętego (Ef 1:13), sabat (Wj 31:13).

Podsumowanie:

- data narodzin Jezusa jest nieznana, ale na pewno nie urodził się w grudniu,
- Boże Narodzenie 25 grudnia jest datą narodzin boga Słońce, Mitry. Jest to data przesilenia słonecznego, według astrologii babilońskiej: najkrótszy dzień, najdłuższa noc. Punktem kulminacyjnym święta jest godzina 24-ta, moment narodzin Mitry. Dlatego uczta odbywa się w wigilię narodzin bóstwa.
- w ramach synkretyzmu wprowadzono mitraizm i kult świętych do chrześcijaństwa. Zmieniono imię bogu Mitrze na chrześcijańskie, Jezus Chrystus. Oprócz Bożego narodzenia wprowadzono również inne elementy mitraizmu: święcenie niedzieli, jako dnia słońca, zmieniono ruchomą datę Wielkanocy na stałą, właśnie w niedzielę, wprowadzono pogańską liturgię, stroje, święta pogańskie i świątynie.
- Konstantyn Wielki dał biskupom władzę sądowniczą,
- elity Cesarstwa przejęły władzę w Kościele, najpierw w Aleksandrii, potem w Rzymie.
- rocznice są uroczystościami typowo pogańskimi, związanymi z astrologią,
- Mędrcy ze Wschodu, to magowie z Babilonu,
- tylko Pismo Święte może określać święta i obrzędy chrześcijańskie,
- Babilon to biblijny symbol zamieszania religijnego,

Wykaz skrótów:

BT – Katolicka Biblia Tysiąclecia

BW- Biblia Warszawska

Rdz – Księga Rodzaju lub 1Moj., Pierwsza Księga Mojżeszowa

Wj – Księga Wyjścia lub 2Moj., Druga Księga Mojżeszowa

Kpł – Księga Kapłańska lub 3Moj., 3 Księga Mojżeszowa

Lb – Księga Liczb lub 4Moj., 4 Księga Mojżeszowa

Pwt – Księga Powtórzonego Prawa lub 5Moj., 5 Księga Mojżeszowa

Iz - Księga Izajasza

Jr - Księga Jeremiasza

Dn - Księga Daniela

Mi - Księga Micheasza

Mt - Ewangelia wg Mateusza

Mr - Ewangelia wg Marka

Łk - Ewangelia wg Łukasza

Jn - Ewangelia wg Jana

Dz - Dzieje Apostolskie

Rz - List do Rzymian

1 Kor - Pierwszy List do Koryntian

2 Kor – Drugi List do Koryntian

Ga - List do Galacjan

Ef - List do Efezjan

Flp - List do Filipian

Kol - List do Kolosan

1 Tes - Pierwszy List do Tesaloniczan

2 Tes - Drugi List do Tesaloniczan

1 Tm - Pierwszy List do Tymoteusza

2 Tm - Drugi List do Tymoteusza

Tt - List do Tytusa

Flm - List do Filemona

Hbr - List do Hebrajczyków lub List do Żydów

Written by Administrator

Tuesday, 20 December 2016 12:53 - Last Updated Wednesday, 01 November 2017 15:08

Jk - List Jakuba

1 Ptr - Pierwszy List Piotra

2 Ptr - Drugi List Piotra

1 Jn - Pierwszy List Jana

2 Jn - Drugi List Jana

3 Jn - Trzeci List Jana

Jud - List Judy

Ap - Objawienie św. Jana (Apokalipsa)